

Beth Yeshua

Prettige paasdagen of Pesach Sameach?

Door alle generaties heen vieren de Joden ieder jaar Pesach om de uittocht van de Israëlieten uit Egypte onder leiding van Moshe te herdenken. Ten tijde van TeNaCH en B'rit haChadasha reisde eenieder die het kon, voor dit feest naar Yerushalayim. Maar de sedermaaltijd aan de vooravond van Pesach is steeds een gezinsfeest geweest en is dit nog. Het voedsel, dat gegeven wordt is een symbool van de verschillende aspecten van de slaverij in Egypte en van de bevrijding daaruit. Over de instelling van dit feest lezen we in Shemot (Exodus) 12:14, „En deze dag zal u een gedenkdag zijn, gij zult hem vieren als een feest voor Adonai; in uw geslachten zult gij hem als een altoosdurende in-

zetting vieren”. Op de sedertafel mocht het paaslam nooit ontbreken, want het werd voor het eerst geslacht in die laatste nacht in Egypte. Het bloed van dit lam bracht de verlossing aan het Joodse volk, (Shemot 12: 3-11). Toen Yeshua aan de sedertafel het nieuwe verbond instelde, heeft Hij geweten zelf het G'dslam te zijn, dat geslacht zou worden voor de zonden van Israël en voor die van de hele wereld! Dit offer, dat Hij voor ons allemaal heeft volbracht, herdenken de christenen op Goede Vrijdag. Maar Yeshua bleef niet dood, Hij verrees uit het graf en gaf aan Pesach daarom een nieuwe betekenis: Hij heeft afgerekend met onze slavendrijver, de satan! Voor de messiasbelijdende Joden is er met Pesach dus dubbel feest! Het is dan ook droevig, dat de christenen oftewel de gelovigen uit de volken hun paasfeest op een ander tijdstip vieren dan G'd bedoeld heeft. Het was immers tijdens de Pesachweek, om precies te zijn op de dag na de shabat, dus op Yom haBikurim (Feest der Eerstelingen) dat Yeshua uit het graf is opgestaan. Miryam haMagdalit, die Hem zelf gezien had, vertelde het aan de talmidim (discipelen): „Yeshua kam min hameitim! - Yeshua is uit de dood verzezen!” (Yochanan - Johannes 20:18). Desondanks wordt de opstanding van Yeshua reeds vanaf de derde eeuw door de kerk niet meer in de Pesachweek gevierd, maar op de heidense feestdag ter ere van de lentegodin Ostara. Het Duitse 'Ostern' en Engelse 'Easter' voor Pasen berust dus op de naam Ostara. (Zie ook I Sam. 7:3) Helaas wordt Pinksteren daar-



door dan ook niet meer tijdens Shavuot gevierd, terwijl Ruach haQodesh volgens Ma'asim - Handelingen 2:2 wel degelijk op die dag is uitgestort, maar 50 dagen na Pasen. In het Ivrit noemt men Pinksteren daarom ook Chag haShavuot haNotzri - het Shavuot der christenen! De messiasbelijdende Joden hanteren de Joodse feestdagen, echter met een messiaanse invulling, en onderscheiden zich daardoor zowel van de christenen alsook van de Joden, die Yeshua nog niet kennen. Maar hangt ons behoud van bepaalde feestdagen af? Welnee! Sha'ul haShaliach (de apostel Paulus) zegt: „Wij, geboren Joden, en geen zondaars uit de goyim (heidenen), wetende dat de mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van Tora, maar door het geloof in Yeshua haMashiach...” (Galati'im - Galaten 2:15). Wij worden dus behouden door ons geloof in de overwinning die Yeshua met Pesach behaald heeft. Maar als wij dat willen herdenken, laten we het dan ook doen op het tijdstip, dat de Eeuwige zelf daarvoor heeft bepaald: „In de eerste maand, op de veertiende dag van Nisan...” (Shemot 12:18). Chag sameach!

Werner Stauder